

मौल्यवान भेट

लेखक: ओ. हेन्नी

मौल्यवान

भेट

मराठी अनुवादः

सुशील मेन्सन

मौल्यवान भेट

साठवलेले पैसे डेलाने तीनवेळा
मोजले. एक डॉलर आणि
सत्याऐंशी सेंट! एवढेच! उद्या
खिसमस आहे.

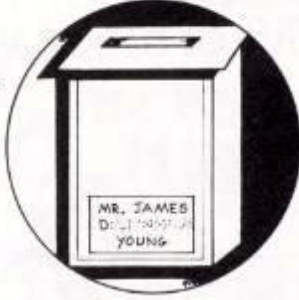
शेवटी, ती
आठवड्याला
आठ डॉलर
भाड्याच्या
घरातील
फाटलेल्या
सोफ्यावर
बसून रडू
लागली.

डेला डिलिंघम यंग

जेम्स डिलिंघम यंग

खाली
पायऱ्यांजवळ
त्याची पत्रपेटी
होती. त्यावर
चिकटवलेल्या
कागदावर
लिहिले होते:
“मिस्टर जेम्स
डिलिंघम
यंग.”

जेम्सची आठवड्याची
कमाई तीस डॉलर
झाली तेव्हा त्याने
पत्रपेटीवर डिलिंघम
हे नाव लावायला
सुरुवात केली. पण
मग त्याची कमाई
फक्त वीस डॉलर
झाली तेव्हा त्यातील
फक्त डी हे एकच
अक्षर उरले होते.

संध्याकाळी जेम्स घरी येई, तेव्हा पत्नी त्याला मिठी मारत असे. डेला
त्याला प्रेमाने जिम म्हणत असे. त्यालाही ते आवडत असे.

डेला आणि जिम यांना दोन
वस्तूंचा अभिमान होता. एक
होते, जिमच्या आजोबांचे
सोन्याचे घडयाळ आणि दुसरे
होते डेलाचे केस.

उद्या खिसमस आहे आणि जिमला
भेट देण्यासाठी तिच्याकडे फक्त एक
डॉलर सत्यांशेची सेंट एवढेच पैसे
साठले होते.

तिने आपले सुंदर केस पुन्हा
विंचरले. मग ती स्तब्ध उभी
राहिली. तिच्या डोळ्यातून अश्रू
ओघळून, खाली लाल चेटईवर
पडले.

मग आपला स्कर्ट
फिरवत पायऱ्या
उतरत ती खाली
रस्त्यावर गेली.
तिच्या डोळ्यात
एक वेगळीच
चमक होती.

तुम्ही माझे
केस विकत
घ्याल?

हॅट काढून तुझे
केस दाखव आधी.
मग घेईन विकत.

मी तुला
वीस डॉलर
देईन
केसांसाठी.

मग कापून टाक
आणि पैसे दे.

पुढचे दोन
तास डेला
दुकानामधून
फिरून
जिमसाठी
भेटवस्तू
शोधू लागली.

शेवटी तिला पाहिजे तसा घड्याळाचा पट्टा मिळाला. जिमच्या सोनेरी घड्याळाला तो शोभून दिसला असता.

जिम दरवाजात थांबला आणि डेलाकडे पाहू लागला.

जिम, लाडक्या, असं नकोस पाहू माझ्याकडे. माझे केस उगवतील, पुन्हा तुला खिसमस भेट घ्यायची म्हणून विकले मी केस.

घरी परतल्यावर डेला बराच वेळ आपले केस कुरळे करायचा प्रयत्न करू लागली.

जिम ठारच मारेल मला. म्हणेल, मी चांगल्या घरातली मुलगी वाटत नाही. पण माझ्याकडे दुसरा पर्यायच नव्हता.

काहीवेळ स्तब्ध राहिल्यावर जिम बोलला.

तू केस कापून टाकलेस?

असं नको बोलूस जिम. तुझ्यासाठी विकले मी ते. एकवेळ माझ्या केसांची किंमत लावता येईल, पण माझ्या तुझ्यावरच्या प्रेमाची किंमत कुणी लावू शकणार नाही.

संध्याकाळी सात वाजता, तिने कॉफी बनवली आणि स्टोव्हर कढई ठेवली. तेवढ्यात तिला खाली पायऱ्यांवर जिमच्या पावलांचा आवाज ऐकू आला. अरे देवा! मी त्याला सुंदर दिसायला पाहिजे.

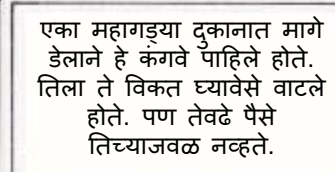
डेला, गैरसमज नको करून घेऊस. माझं तुझ्यावरचं प्रेम कधीच आटणार नाही.

जिमने डेलासाठी केस विंचरण्यासाठी दोन कंगवे आणले होते. ते कासवाच्या कवचापासून बनले होते. त्यांचा रंग डेलाच्या केसांच्या रंगांसारखाच होता.

हे पाकीट उघडल्यावर कळेल तुला, मी स्तब्ध का झालो ते.

एका महागड्या दुकानात मागे डेलाने हे कंगवे पाहिले होते. तिला ते विकत घ्यावेसे वाटले होते. पण तेवढे पैसे तिच्याजवळ नव्हते.

जिमने अजून डेलाने दिलेली भेट पाहिली नव्हती. जिमला भेटवस्तू देताना डेला खूप उत्तेजित झाली.

पाकिटाची फीट आणि कागद उघडताक्षणी तिच्या तोंडून आनंदाचा चिंत्कार बाहेर पडला आणि क्षणात डोळ्यातून अश्रू ओघळू लागले.

तिला आता ते महागडे कंगवे मिळाले होते. पण त्याने विंचरायला तिला लांब केस नव्हते.

सुंदर आहे ना खूप!
आता दिवसातून
शंभरवेळा तरी तू
तुझ्या घड्याळाकडे
बघत बसशील.

डेला, आपल्या भेटवस्तू बाजूला ठेवू.
कंगवे विकत घेण्यासाठी मी सोन्याचे
घड्याळ विकलं.

ही गोष्ट दोन जीवांचे परस्परांप्रती असलेले
प्रेम दर्शवते. एकमेकांना भेटवस्तू
देण्यासाठी त्यांनी आपली एक मौल्यवान
वस्तू गमावली. पण खरी भेटवस्तू ठरली,
त्यांचे एकमेकांवरचे प्रेम!

अंत

